

ก่อนปิดเล่ม

ก่อนปิดเล่มฉบับนี้ขอเริ่มต้นด้วยการขอภัยในความล่าช้าอีกเช่นเคย นับเป็นปัญหาที่มีเป็นประจำ ซึ่งเราพยายามแก้ไขหวังว่า ผู้อ่านคงให้ความเห็นใจด้วยนะครับ

ข้อเขียนต่าง ๆ ในฉบับนี้ ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้เป็นเจ้าของบทความที่ให้ความเมตตาแก่เราเสมอมา และคงให้สาระแก่ผู้อ่านที่สนใจเกี่ยวกับการหาความรู้ต่าง ๆ ในท้องถิ่นภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี การศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ

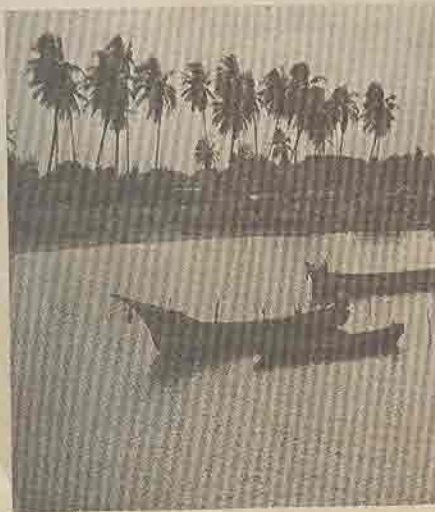
เกี่ยวกับตำนานเมืองปัตตานีซึ่งอาจารย์วัน มะโรหุตร กรุณาแปลจาก

พงศาวดารปัตตานี อักษรโรมัน ภาษามลายู และทะยอยพิมพ์เป็นตอน ๆ นั้น นับว่าเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจมาก อีกเรื่องหนึ่งคือบันทึกความทรงจำของคณะตำรวจแห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ซึ่งเดินทางล่องใต้ประเทศสยามตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ก็นับว่าเป็นข้อมูลที่น่าสนใจ ขอขอบคุณอาจารย์เสานี๊ หมัดหมานที่ช่วยแปลและเรียบเรียงให้รูสมิถลด้วยความยินดี

นอกจากนี้ยังมีข้อเขียนที่น่าสนใจอีกหลายเรื่อง เช่น เขื่อนชาวไทยที่คุมบีต รัฐกลันตัน การละเล่นของเด็กไทยมุสลิม และเรื่องโกศามะลิมัยนามเมืองปัตตานีในอดีต ตลอดจนถึงเรื่อง

ผลการวิจัยนักเรียนไทยมุสลิมเข้าเรียนต่อที่ ม.อ. และความก้าวหน้าของกรศึกษาของชาวไทยมุสลิมจังหวัดชายแดนภาคใต้

รูสมิถลฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายของปีที่ ๘ จากหน้าเป็นฉบับเริ่มต้นของปีที่ ๙ และเราจะก้าวไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นั่นคือ ฤกษ์เลือกสรรเรื่องราวในท้องถิ่นภาคใต้ในแง่มุมต่าง ๆ มาเสนอ เพื่อความรู้ และความบันเทิงสำหรับผู้อ่านทั่วไป โดยความสามารถและเวลาที่เราจะทำได้อีกประการหนึ่งถ้าผู้อ่านมีข้อติชมประการใดอย่าลืมบอกไปให้เรารวบรวมบ้างขอขอบคุณครับ ๐

ต่อจากหน้า ๘๘

ฝั่งของอำเภอยะหริ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กรือเซะ และต้นหยงดูโละปัจจุบันยังมีชาวไทยอิสลามเชื้อสายจีนอยู่เป็นจำนวนมาก ผมคิดว่าตำแหน่งต้นสนนั้นอาจจะอยู่บริเวณดังกล่าวก็เป็นได้ และมีที่น่าสังเกตอยู่ว่าตรงที่ตั้งศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวในตลาดปัตตานีเรียกตำบลอะเนาะรู ซึ่งแปลว่าลูกสน ไม่ทราบว่าจะเกี่ยวข้องกับรูสมิถล

หรือสนเก่าต้นบ้างหรือไม่ เห็นจะต้องค้นคว้ากันต่อไปครับ

เกี่ยวกับเรื่องฟ้าผ่านั้นทุกตำนานเล่าไว้ตรงกัน ส่วนสายล่อฟ้าผมทราบว่ามีการนำมาต่อเติมไว้ภายหลังครับ คงเกี่ยวกับความเชื่อเป็นประการสำคัญ

ผมยินดีรอรับข้อเขียนจากอาจารย์ด้วยความขอบคุณครับ ๐